

Psychologia w ratownictwie medycznym - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Psychologia w ratownictwie medycznym
Kod przedmiotu	14.4-WL-RAT-PS
Wydział	Wydział Lekarski i Nauk o Zdrowiu
Kierunek	Ratownictwo medyczne
Profil	praktyczny
Rodzaj studiów	pierwszego stopnia z tyt. licencjata
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2021/2022

Informacje o przedmiocie	
Semestr	2
Liczba punktów ECTS do zdobycia	2
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	dr hab. Iwona Grzegorzewska, prof. UZ

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Wykład	15	1	-	-	Zaliczenie na ocenę
Ćwiczenia	15	1	-	-	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

Celem zajęć jest przekazanie studentowi wiedzy na temat psychologicznych mechanizmów funkcjonowania jednostki w sytuacjach trudnych (kryzysowych, traumatycznych).

Przedstawienie wiadomości dotyczących powstawania i przebiegu stresu. Przekazanie informacji związanych z radzeniem sobie ze stresem. Ukazanie roli wsparcia psychologicznego.

Wymagania wstępne

brak

Zakres tematyczny

Treść wykładów

- Podstawowe koncepcje psychologiczne a rozumienie zdrowia i choroby.
- Wybrane zagadnienia funkcjonowania psychicznego człowieka: procesy poznawcze, emocjonalne, motywacyjne.
- Różnice indywidualne: temperament, osobowość, inteligencja a praktyka lekarska.
- Czynniki psychospołeczne a zdrowie: emocje, rola osobowości, czynniki sytuacyjne, wsparcie społeczne.
- Stres i radzenie sobie z sytuacjami trudnymi. Psychologia człowieka chorego somatycznie: reakcja pacjenta na chorobę, ból, śmierć.
- Specyfika kontaktu ratownika z pacjentem: wyzwania i zagrożenia, efekt placebo, błędy jatrogenne.

Treści ćwiczeń:

- Psychologia zdrowia: psychologiczne aspekty promocji zdrowego stylu życia.
- Relacja ratownik – poszkodowany, rodzina poszkodowanego
- Zachowanie ratownika w trakcie wykonywania działań wobec otoczenia
- Sytuacje trudne dotyczące poszkodowanych i uczestników akcji ratunkowej
- Rola wsparcia w sytuacjach trudnych
- Techniki radzenia sobie ze stresem związanym z akcją ratunkową
- Zapobieganie występowaniu paniki
- Świadomość własnych kompetencji i ograniczeń

Metody kształcenia

Wykład klasyczny, wykład problemowy, prezentacja multimedialna, omówienie przypadku, analiza przypadku klinicznego, gry dydaktyczne, dyskusja dydaktyczna („burza mózgów”), film, pokaz czynności z objaśnieniem, instruktaż, ćwiczenia w parach i małych grupach.

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
zna aktualny stan wiedzy na temat społecznego wymiaru zdrowia i choroby, wpływu środowiska społecznego rodziny, sieci relacji społecznych i nierówności społecznych na stan zdrowia oraz na temat społeczno-kulturowych różnic i roli stresu społecznego w zachowaniach zdrowotnych i autodestrukcyjnych; charakteryzuje uwarunkowania psychologiczne zachowań indywidualnych oraz relacji z poszkodowanym, jego rodziną lub opiekunem, najbliższym otoczeniem i społeczeństwem		- dyskusja - obserwacja i ocena aktywności na zajęciach - test	- Wykład - Ćwiczenia
rozpoznaje własne ograniczenia, dokonuje samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych, planuje własną aktywność edukacyjną, wie kiedy zwrócić się do innych ekspertów		- dyskusja - obserwacja i ocena aktywności na zajęciach	Ćwiczenia
stosuje sposoby radzenia sobie ze stresem związanym z uczestniczeniem w akcji ratunkowej; zapewnia poszkodowanemu wsparcie psychiczne		- dyskusja - obserwacja i ocena aktywności na zajęciach	Ćwiczenia
potrafi radzić sobie ze stresem		- dyskusja - obserwacja i ocena aktywności na zajęciach	Ćwiczenia
zna formy przemocy, modele wyjaśniające przemoc w rodzinie i w instytucjach, społeczne uwarunkowania różnych form przemocy oraz rolę lekarza w jej rozpoznawaniu		- dyskusja - obserwacja i ocena aktywności na zajęciach - test	- Wykład - Ćwiczenia
określa skutki wpływu sytuacji trudnych na poszkodowanych i uczestników akcji ratunkowej		- dyskusja - obserwacja i ocena aktywności na zajęciach - test	- Wykład - Ćwiczenia
stosuje zasady organizacji wsparcia psychologicznego dla ofiar zdarzenia oraz uczestników akcji ratunkowej		- dyskusja - obserwacja i ocena aktywności na zajęciach	Ćwiczenia

Warunki zaliczenia

Wykład – egzamin przeprowadzony w formie pisemnej (test jednokrotnego lub wielokrotnego wyboru), warunkiem zdania egzaminu jest uzyskanie 50% punktów możliwych do zdobycia. **Do egzaminu student jest dopuszczany na podstawie zaliczenia ćwiczeń.**

Ćwiczenia - warunkiem zaliczenia jest uzyskanie pozytywnych ocen ze wszystkich zajęć, przewidzianych do realizacji w ramach programu. Ocenie podlegają: kolokwia sprawdzające wiedzę przed lub po każdym bloku tematycznym – ocena pozytywna powyżej 50% uzyskanych punktów, test praktycznych umiejętności. W przypadkach nieobecności, Student powinien uzupełnić braki w terminie uzgodnionym z prowadzącym zajęcia.

Ocena końcowa to średnia arytmetyczna wszystkich form przewidzianych do realizacji przedmiotu. Wyniki średniej arytmetycznej ustala się zgodnie z zasadą: średnia 3,25 stanowi ocenę końcową 3,5; średnia 3,75 stanowi ocenę końcową 4,0; średnia 4,25 stanowi ocenę końcową 4,5; średnia 4,75 stanowi ocenę końcową 5,0.

Literatura podstawowa

- Badura-Madej W. Wybrane zagadnienia interwencji kryzysowej. Katowice: Wydawnictwo Śląsk 1999.
- Będkowska- Korpała, B., Gierowski J. (red.) Psychologia lekarska w leczeniu chorych somatycznie. WUJ, 2007
- Bishop, G.D. Psychologia zdrowia. Zintegrowany umysł i ciało. Wrocław: Wydawnictwo Astrum 2007.
- Doliński,D. Strelau J. Psychologia. GWP
- Jakubowska-Winecka A., Włodarczyk D. Psychologia w praktyce medycznej. PZWL, Warszawa 2007
- James R I, Gilliland B., Strategie interwencji kryzysowej, PARPA, Warszawa 2005.
- Kliszcz J. Psychologia w ratownictwie. Wyd. Difin 2012
- Kubacka – Jasiecka D. i Lipowska-Teutsch A. Oblicza kryzysu psychologicznego i pracy interwencyjnej. Wydawnictwo ALL, Kraków 1997.
- Lis-Turlejska M. Traumatyczny stres – Koncepcje i badania. Instytut Psychologii PAN, Warszawa 1998.
- Makara-Studzińska, M. Komunikacja z pacjentem. Wyd. Czelej, 2012
- Steciwo, A. Barański J., Porozumiewanie się lekarza z pacjentem i jego rodziną. Elsevier, Wrocław 2012
- Syrek E., Zdrowie i wychowanie a jakość życia, Wyd. UŚ, Katowice 2008

Literatura uzupełniająca

- Sheridan Ch. L., Radmacher S.A., Psychologia zdrowia: wyzwanie dla biomedycznego modelu zdrowia. IPZ PTP, Warszawa 1998.

Uwagi

Zmodyfikowane przez dr hab. n. med. Magdalena Gibas-Dorna, prof. UZ (ostatnia modyfikacja: 13-09-2022 14:25)

Wygenerowano automatycznie z systemu SylabUZ